dijs.§. ⁊ balneus in uerbo emptōis dū allegat.l.optimā ⁊ C.de iur.delib.l.cum aliquis ⁊ ibi p cy. Et ꝫ hoc ianuēses non asseruissent tñ negari non pōt q̃ per tpa longissima ve neti ⁊ eoꝝ signoria fuerunt ⁊ sunt in quasi possessione oci gulfi vnde rōe possessionis longissime in qua fuerūt ⁊ sunt circūscripta forma pactoꝝ possent veneti ianuēsibus ⁊ alijs quibuscūq; interdicere potētiaꝫ nauigandi nauigare uolētibus p eorū gulfum.ff.de iniur.l.sane ibi casus ꝑm Ray.de forliuio qui expresse exēplum ponit de gulfo venetorum Nec ob.si dicat maꝛ ⁊ loca publica que in usu publico sūt vt hec ⁊ si.nullo ꝓscribunt tpe ut.ff.de usuc.l.vsuca.⁊.ff. de via publica.l.viā publicā qm̄ que publica sunt ⁊ in vsu publico illa iur.gētium cōia sunt in quibus nulla cadit vsucapio ut.l.fi.ff.de vsuc.qꝛ cōcedo illud de plano si ex hac lōgissima possessione dñm acquirere uelimus eoꝝ que nobis iur.gentiū sunt cōia. Sed per ipsā possessionē bene acquirimus ius qōdā excipiēdi ut de possessione nō expellamur cu ius possessionis effect⁹ est duplex. Primo qꝛ si turbamur in ea agere possumus ꝗ turbantē ut.d.l.sane ibi casus. Secundus qꝛ anteq̃ꝫ expellamur ꝓhibere possumus ne quis i tret locū a nobis possum nobis inuitis vñ prohibere possumus rōe possessionis nauigationē ⁊ piscatōem maris ⁊ fluminis que nobis sunt cōia iur.gentiū tex.est ꝑm opi.ap probatā ⁊ uerā.ff.de diuor. ⁊ tem.ꝓscrip.l.si quisq̃ꝫ hoc idē glo.tenet insti.de rerū diui.§.flumina in uerbo oibus hanc et bar.approbauit in.d.l.fi.de vsuc. Et hac consideratione quasi possessionis attenta recte dicunt veneti gulfuꝫ ⁊ portus suos esse sicut ⁊ fundū colente rōe culture ⁊ vsus dicūtur fundum suum esse suus.ff.de ori.iur.l.ij.circa ꝓn.que incipit no.ar. ⁊ nō est alibi illa glo.facit ad ꝓdicta.ff.ō acquire.do.l.iij.vbi aucupari uolentes possumus ꝓhibere ne intrent loca a nobis possessa vnde ex ꝑmissis cōcludo q̃ non iuꝛ dñij sed possessiōis quā habēt veneti dci gulfi nauigātes ipedire ⁊ ꝓhibere possunt donec in possessione sunt exceptis nauicularijs delegatj spēs trāsferentib⁹ ad ꝓncipem aut rem publicā romanorum qui nullā inquietudinē pati ꝑsit ut d.l.cum nauicularijs. ⁊ hoc cōcludo solum attento ⁊ inspecto iuꝛ cōi pactoꝝ ꝓdictorum forma funditus circunscripta.

Supest igit ut uideamus an ianuēses nauigare uolētes p dcm̄ gulfum cū dcis nauib⁹ ad mercādum possint iur.licito ꝓhiberi. Et ꝓma frōte uidet q̃ sic qꝛ per formā dcōrum pactoꝝ nō apparet q̃ ueneti astrinserint se ianuēsib⁹ ut ipi p eoꝝ gulfum nauigia nō possent ducere.imo ianuēses venetis ꝓmiserūt nō ducere nisi certo mō ⁊ forma in themate denotatis. Cum ergo tenor ⁊ forma pactoꝝ ad nihil venetos astringat.ergo vi pactoꝝ ueneti nō astringunt sicut nec iur.cōi et sunt astricti pcā eim ⁊ stipulatōes nō obligāt ꝓmittētes ultra uel ad aliud q̃ꝫ tenor vborum designet.ff. de v.ob.l.quicqd astringēde. Sunt eim obligationes odiose.iō restringēde ⁊ ex hac cā cōtinuo ad minimū reducunt in dubijs ut.l.semp in stipulatōibus de re.iur.cum concor. ibi alleg. In ꝗrium q̃ ianuēses ⁊ eoꝝ subditi obstantes pcō ꝓdcō nō ꝑsit ad uenetis ꝓhiberi nauigare inter dictum gulfum ofidit euidēter dcm̄ capitulū in themate descriptuꝫ usq; ad v. Et ecōuerso hꝫ tres ꝑtes ⁊ ita tria continet ꝓma ꝑs est indifferēter nauigationis ꝓhibitiua cum nauigaret cum armatis nauigijs in fauorē uel dānum alicui⁹ ꝑsone ō mundo q̃ istud fieri nō liceat ⁊ ista pars durat usq; ibi salno si eēnt nauigia.ibi est scōa pars dicti capituli in qua ꝓdicta nauigādi denegata licētia cum armatis nauigijs modificat ut nō uindicet sibi locum cū cōtingeret nauigia ꝓncipaliter nō ire in fauorem uel dānum alicuius ꝑsone ꝫ irēt pure ⁊ bona fide cū mercationib⁹ ul' in actu mercādi.ergo casu isto negari nō pōt ꝑmissam eē ianuēsibus ⁊ eoꝝ subditis ⁊ fidelibus nauigādi licētiam. ⁊ hoc importat dictio illa saluo que est cōtinuo ꝓcedētium modificatiua ut.ff.fa. hercis.l.item labeo circa finem ꝓncipij in glosella que incipit pure ⁊ finit qꝛ nō dixit saluo q̃ infra dicam. Quinimo tāta est uirtus modificatōis ꝓdicte q̃ ubi non inuenit quid modificet orationē ꝓcedētem extinguit ⁊ adnugationē resoluit.ff.ō le.i.l.si quis a filio.§.i.in glo. Pro hoc optime qui.mo.pi.uel ipo.sol.l.sicut.§.i.in tex.cōiūcta gl.in vbo saluo ē igit uirt⁹ hui⁹ modificatōis iducte p illud saluo ⁊c.ut sicut ꝓcedēs oratōis ꝑticula ꝓhibitōꝫ nauigādi cū armatis nauigijs in dānū uel fauorē alicui⁹ ꝑsone significat demōstrat ita i hoc cāu cū nauigari ꝓtigit ꝓncipaliter cā mercātie sine mercature ⁊ bona fide licita fit nauigatio ⁊ ꝑmissa ianuēsib⁹ ⁊ eoꝝ subditj ⁊ ista ꝑmissio ē idiscreta ⁊ ulis nullā limitatōꝫ in se cōtinēs nisi vnā que sequit in ver.dūtñ ipsa nauigia in quo ver.ponit tertia pars dicti capituli restrigēs modificationē ꝓdcām.l.q̃ et cāe mercature nō sic licitū nauigare ꝓstando auxiliuꝫ vel fauorē publice vel occulte dire cte uel indirecte aliquibus inimicis uel rebellib⁹ dñi ducis venetaꝝ ⁊ cōis venetiaꝝ.vñ cōiunctis his duabus vltimis ꝑtibus dci capituli colligit manifeste q̃ ꝗhētes uoluerūt eē licitaꝫ nauigationē cā mercature ⁊ bona fide simpliciter ⁊ indistincte dūmodo nauigātes abstineāt in ꝓhibēdo auxilium uel fauorē inimicis aut rebellib⁹ dcis ducis ⁊ cōis venetiaruꝫ. Illa ergo dictio dumtñ que est exceptiua falsificat regulam ⁊ generalē potētiam ⁊ licētiam nauigādi cā mercature solum in casu ꝓdcō cum ꝓstaret dcm̄ auxiliuꝫ aut fauorem in oibus ergo illis casib⁹ regula manet firma ⁊ illibata nauigādi licētia cā mercature. Virtus eiꝫ exceptionis est solum in casu excepto falsificare regulā. In casibus aūt nō exceptis fortificare ⁊ illam cōfirmare in cor.de nō alie. §.ut aūt ⁊.ff.de testa.milit.l.tribunus.§.fi.plene p Ray.de re.iur.li.vj.in rub.in vlti.q. Si igit ⁊ oi alio casu nauigandi licētia inter gulfum ꝓdcūm cā mercature ⁊ bona fide est p missa.ergo nō pōt eisdē talis licētia p uenetos denegari qꝛ series ꝓma faciētis licitam nauigationē repugnat qm̄ ad illicitam traheret si dicerem⁹ interdictionē nauigādi eē iuꝛdi eam ⁊ eam posse fieri ēt ō iure. Et hoc ēt ꝓbat efficaci rōe qꝛ cum expacti tenore dcā nauigatio sit licita necessario oꝫ intelligi ut verba pacti aliquid operent q̃ sit licitū venetj ēt ꝓhibentib⁹ alias ad quid de licētia nauigandi bona fide ⁊ ex cā mercature erat necesse in pactū dedecus. Cū iur.gētium ⁊ ciuili vnicuiq; pateat talis potētia negādi ut supius est exp̄ssum in ꝓmo principali discursu debent aūt verba cū ꝑsit aliquid oparī.ff.de le.i.l.si qñ.ff.de vsur.l.si stipulat⁹ ⁊ ff.ad munici.l.i.in fi. Nec eiꝫ pacta in fraudē aut supuacuo sunt ineūda.l.iuꝛgen.§.sed si fraudādi.ff.de pac. Hoc autē supuacuum foret oio nisi trahamus ad casum istū ut sit licētia nauigādi ēt venetis ꝓhibētibus ⁊ qꝛ frustra ꝓcib⁹ ipetrat qō a iuꝛ cōi cōcedit ut.l.una.C.ō thesau.li.x.facit optime ad predcā qō no.C.ō inoffi.testa.l.si qñ. Preterea hic ⁊ aduertat bene cū alicui cōcedit licētia intrādi p intrandi p alienum incōtinenti eā cōcedens obligat ad pati.ff.ō seruitu.l.ut pomum ꝫ eim nō cōstituat seruitus ꝓdialis nec p sonalis tñ ad ipm pati bene ꝗbit obligatio ex simplici licētia ut ibi ⁊ serui.ru.ꝓdio.l.veluti cōiuncta glo. ⁊ facit eo.ti. l.pecoris in fi.glo.magne de vsufru.l.damnas ⁊.l.fundi q̃ aūt ianuēses ⁊ eoꝝ subditi ⁊ fideles de uolūtate dcōrū venetoꝝ hēant licētiā nauigādi inter gulfū ipōrum bona fide ⁊ cā mercātie tenor dci pacti designat.nō ergo pōt dcā licētia reuocari ex penitētia. C.de actio. ⁊ obli.l.sicut. Nec ob.q̃ veneti ex figura verboꝝ nō vident ianuēsibus aliquid permisisse qꝛ nego imo in verbis dicti capituli cōtinet obligatio vtriusq;.ſ.ianuēsium exp̄sse q̃ nō ibant cum armatj nauigijs inter gulfum in dānum uel fauorem alicui⁹ ꝑsone ut pꝫ in ꝓma parte capituli ⁊ obligatio venetoꝝ tacite resultās ex scōa parte dicti capituli ex licētia nauigādi cā mercature de venetoꝝ uolūtate ianuēsibus cōpetente. vnde inter istas obligationes non refert.ſ.exp̄ssas verbis ⁊ resultantes ex verbis ⁊ eoꝝ cōceptione ut.ff.si cer.peta.l.tñ quid.ff.ō seruit.l.si cui ⁊.ff.de ritu nup.l.q̃ꝫq̃ꝫ de iuꝛ dot.l.res vero ō regu.iu.l.actus. Pro hoc ēt facit optime qꝛ simplex licentia ⁊ ꝑmissio illud opat qō ꝓmissio quo ad obligādum licētiam cōcedētes.ff.de ꝓscrip.ver.l.ꝑmisisti ꝓmo rñso ⁊ eadem.l.§.ꝑmisisti vbi uidet quasi casus ad litterā istius qōnis. Facit ēt qō no.ff.de dona.l.acquilius regulus ibi ꝑmitto habitare in cenacula ⁊c. ⁊.ff.de in ius uocā.l.quicqꝫ.§. ꝓtor ait ibi sine ꝑmissu meo ⁊c. Concludo igit ex ꝑmissis dcām scōam ꝑticulam capituli dci significare ꝑmissam esse venetos ianuēsibus ⁊ eoꝝ subditis ⁊ fidelib⁹ licētiam nauigādi cā mercature ⁊ bona fide inter gulfuꝫ ꝓdcm̄ ex qua ꝑmissione resultat obligatio uenetoꝝ qua astringuntur ad pati eos nauigare mō ꝓdcō. ⁊ iō eis de iure nō supperit potētia interdicēdi dcām nauigādi formam. ꝫ alias interdicere potuisse de iure rōne dcē quasi possessionis pactj ꝓdictis penitus circūscriptis ⁊ hec sufficiāt de scōo puncto qō ad plenum examinare curaui qꝛ in eo vis qōnis ꝗsistit. Descēdamus igit ad tertiū an ex quo nō pōt eis nauigādi iam p missa licētia interdici an saltem eis interdici possit ut nō applicēt se ad portus venetoꝝ. Et uidet hoc claꝝ q̃ pōt iuridice interdici qꝛ portus sunt venetoꝝ ut gulfum vñ donec in possessione sunt oibus iterdicere possunt ne ad dcōs portus appellent